

Τρέχουν 'στὸν Θεοδωράκη κι' ἀλλάζουν ἀσπασμούς,
κι' αὐτὸς τοὺς ζαναλεῖ πολλὰ γιὰ τοὺς θεσμούς,
κι' ἀρχίσανε τραγοῦδι μὲ γρήγορο σκοπὸ
καὶ μὲ σωροὺς στεφάνων τὸν 'σπίτασαν πολλοί,
σὲ 'λίγο σὲ 'λίγακι δὲν εἰζέυρα νὰ 'πῶ
ἂν ἔβλεπα μπαρμπέτα καὶ κάτασπρο γουλί.

Ὁ Φασουλῆς ὁ φαβλάτῃς πρὸς τοὺς κυρίους Βουλευτάς.

Καλῶς τὰ τῶν πατριῶν τάγαπητὰ κεφάλια,
πρὸς σᾶς καὶ πάλιν σπεύδομεν, σωτήρες ποθητοί,
ἀκόμη μένουσιν σουβενίρ ἀπὸ τὰ Καρναβάλια
'στῆς τσάπαις τοῦ σουρτοῦκου μου καμπόσα κομφετί.
'Επίτηδες τὰ 'φύλαξα μὲ τούτα νὰ σᾶς ράνω
καὶ μίαν νιάν ἐκπλαῆζιν εἰς τὴν Βουλὴν νὰ κάνω.

Ἰδιαιτέρως ἔκαστον, μὰ κι' ὄλους σας ὁμοῦ,
ὁ κύριος Καρνάβαλος σᾶς ραίνει δι' ἐμοῦ
μὲ πατριώτου μάσκα
καὶ μὲ χαρτένια κάσκα.

Μὴν ἀργήτε, μὴν ἀργήτε,
τοὺς καπιὸς φορλογεῖτε,
μόνον ἀφορολόγητους τὸ Κουβέρνο μας ν' ἀφήτε

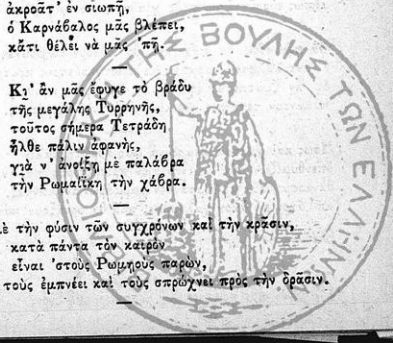
ὄλους γράφουν κι' ὄλους λέγουν ὅ,τι κι' ὅπως τοὺς καπιῖση
κι' ἕνα νόμον ὑποβάλλει ταπεινῶς κι' ὁ Φασουλῆς
πάντ' ἀσύδοτο νὰ μένουσιν οἱ καπιὸι τῆς κεφαλῆς.

Ὁ Καρνάβαλος ὁ μάγος,
ἢ στολὴ τῆς πρωτεύουσῃς,
τριγυρίζει σκορφοφάγος
κι' ἐντὸς ταύτης τῆς αἰθούσῃς.

Φλογερά ρητόρων ἔπη
ἀκροῦτ' ἐν σιωπῇ,
ὁ Καρνάβαλος μὰς βλέπει,
κάτι θελεῖ νὰ μὰς 'πῇ.

Κι' ἂν μὰς ἔρῃς τὸ βράδυ
τῆς μεγάλης Τουρηνῆς,
τούτος σήμερα Τετράρη
ἦλθε πάλιν ἀφανίς,
γιὰ ν' ἀνοῖξη μὲ παλάβρα
τὴν Ρωμαιοὶκὴν τὴν χάβρα.

Ζυμωμένους μὲ τὴν φύσιν τῶν συγχρόνων καὶ τὴν κρᾶσιν,
κατὰ πάντα τὸν καιρὸν
εἶναι 'στους Ρωμηοὺς παρών,
κι' ἀοράτως τοὺς ἐμπνέει καὶ τοὺς σπρώχνει πρὸς τὴν ὄρασιν.

Ἡ πατρὶς ἀποσταμένη,
ἀπὸ Καρναβάλων κόπους
νέα γλύντια περιμένει
κι' ἀπὸ τοῦ ἀντιπροσώπου.

Θίλει θαύματα θαυμάτων
κι' ἀρχηγείας στρατευμάτων,
θίλει καὶ ραγάτ - λουκούμι
καὶ νερά μὲ τὸ τουλούμι.

Θίλει νέους ἀστυνόμους,
διεθνεῖς σιδηροδρόμους,
θίλει γάβαρα καὶ φουσκαις,
ἀλλὰ θίλει καὶ ζκουσκαις
χαδμαριών κι' αὐγοταριών,
κι' ἄλλο δευτέρο ταξίδι.
Μάρκων Πίλων ψαρμαχών,
καὶ μαρούλια μὲ τὸ ζῦδι.

Θίλει στίβους καὶ κόνιστρας,
καὶ λαλούμενα κι' ὄρηστρα,
θίλει γδούπους, θίλει βρόμους,
θίλει Μαραθονοδρόμους.

Θίλει πάντα κι' ἥρφα μὲ προμάχων μαυσιλαῖα,
κι' ἀνοικτὰς Ἀκαδημίας κι' ἀθάνατων μεγαλεῖα,
θίλει κι' ἄλλα, θίλει κι' ἄλλα,
καὶ γαλόνια γιὰ φρυγάλα,
κι' ἓνα σῶμα λαστιχίνο γλαστὴ γὰ τὸν τεντώνη
καὶ τῆς μύγιας γὰ σκοτώνη.

Θίλει Σύνταγμα γεμάτο μὲ θεομῶς ἀκηλιδῶτους,
θίλει κι' ἄρμα Καρναβάλου μὲ σκερτώντας Πιερότους,
μὰ καὶ στίβων κολίτων
καὶ ταγάρι ψωμοζῆτη,
τέλος Κέρκυραν καὶ Τήνον
καὶ Ζωρζή Δρομοκαίτη.

Κὼν τὰς ἐξέδρας τὰς οὐπτάς κυτῶ τοῦ Κομητάτου
τοῦ ὀμωρισταῶτου,
κὼν μὲ τὸ στόμα κεχρῆνὸς τὰς ἐδρας σὰς θαυμάζω,
καὶ γιὰ τῆς ὁρῆ συγκρίνησιν ὁμοίαν δοκιμάζω.

Ἐρίτες πάλιν ὄργανοις φιλόπατρις θ' ἀφρίση,
καὶ μάθετε περιχάρεις τὸ ἔσσηνικὸ μαντάτο...
τῆς Λαύρας τὴν πανηγύριν θὰ τὴν πανηγύριση
τοῦ Καρναβάλου τοῦ τρελλοῦ τοῦ μέγα Κομητάτου.

Ἄρματλοι τῶν ἐξεδρῶν θὰ συμπανηγύρισουν,
καὶ θῆθουνας μὲ τὸ κερὶ
νὰ ψίχνουνας φρι φρι,
μῆπως εὐρών ἀγωνιστὰς γιὰ νὰ τοὺς τριγυρίσουν.

Θὰ πᾶν ἰδῶ, θὰ πᾶν ἐκεῖ, θὰ πάρουν τὰ βουὰ,
θ' ἀντιλαθῶσιν ἄρματα μὲ πρωτακούστους κρότους,
κι' ἂν ζωντανούς ἀγωνιστὰς ὄν εὐρών πουνθαῖ
θὰ κάνουν τέτοτους μερικούς ἀπὸ τοὺς Πιερότους.

Ἴσως καὶ χαρτοπόλεμος νὰ μὲς κορώθῃ πάλιν
ὕπευθυμιζῶν τὴν κλεινὴν τῶν προπατέρων πάλιν,
θὰ κοσμηθῶν μὲ σερπαντίν μαρμάρων ἀνείραντες,
ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη χλωρομῶς, ποὺ θὰ φραζῶν πάντες,

καὶ πιθανὸν νὰ βραβευθῶν κι' ἐκείνοι τῶν συγχρόνων,
ὅπου γενοῦν ἐπιτυχῶς μακριὰ σικιά προγόνων.

Ἦ τῶν ἐνδόξων ἡμερῶν ἐνδοξοτάτ' ἡμέρη!...
θὰ φέρουν καὶ τὸ λάβαρον τῆς Λαύρας τῶν πέτρα,
κι' ὑπὸ τοὺς ἦχους κουδουγιῶν καὶ αἰστῶν καὶ κροτάλων
ἴστους ὄρμους θὰ περιερίθῃ μετὰ συμβόλων ἄλλων.

Ἦ δὲ κυρίαρχος λαὸς, ὁ πάντοτε πικλόραξ,
συγγίον τὸν Καρναβάλον μὲ τὴν πομπὴν τῆς Λαύρας,
ὡς ἱθύνικὸν παλλάδιον αὐτὸν θὰ συμβόλιση,
ἐκείνης δὲ τὰ σύμβολα θὰ τὰ καρναβαλλίση.

Κι' ὅπταν φλογίζόμενος
καὶ καρναβαλλίζομενος,
καὶ χαρτοστεφανοῦμενος καὶ χαρτοστεφανῶν
κυτάζῃ κτήσιν Τσοσόσων τὴν γῆν τῶν Μακεδόνων,
τότε θὰ ἴπῃ τρικλιζῶντα μ' αὐτοὺς ποῦ τὸν μεθᾶνε:
εἰπάμι μὲ χρόνια, μὲ κικροῦς, πάλι ἴσικῃ μὰς θάνατι.

Τοιαῦτα κι' ἄλλα σήμερον προαναγγέλλω χαίρων
ἴστο σώμα τῶν πατέρων,
κι' ἐπευχομαι θερμώτατα μὲ συντριβὴν ψυχῆς
ὁ κύριος Καρναβάλος τῆς νέας ἐποχῆς
κι' εἰς ταυτηνὴ τὴν αἰθῶσαν συχὰ νὰ παραστήκῃ
προστάτης κραταιότητας παντός ντελαχρῆστικῆ.

Ναί, κύριε Καρναβάλε, καὶ μετ' αὐτῶν γενοῦ
πρὸς νέαν διασκέδασιν καὶ τέρψιν τοῦ κοινού.

Καὶ καμπόσαις ποικιλίας, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Τοῦ νομισματολόγου μας τοῦ θαυμαστοῦ καὶ μόνου,
τοῦ Γηγάκου τοῦ Σβορόνου,
βιβλίον περιποιούσαντο ἀπὸ τὰ κλασικὰ,
ποῦ γράφει τὰ νομίσματα τὰ Βυζαντινὰ,
κι' ὁ Φασουλῆς ὁ παραλῆς κι' ὁ νομισματογόνμων
ἀπ' ὅλα τὰ νομίσματα, ποῦ λήμπουν εἰς τὸν τόμον,
κι' ἀπὸ τὰ Μανωλάτα τοῦ κι' Ἡλοσεληγάτα
ποθεῖ τῆς νέας χρήσεως τὰ Ναπολεονάτα.

Ποικίλον ἐξεδῆθῃ καὶ καλλιτεχνικόν
τοῦ Γερασιῶνου Βόκου τοῦ Περιούκον,
μ' εὐπρέπειαν, μὲ χάριν, μὲ τῆγην κι' εὐρωστίαν,
πωλεῖται δὲ ἴστω Βιάμπεργ, ἴστω Μπίκ καὶ ἴστω α' Ἐ-
[στίανα.

Τοῦ «Σκὶν Ζόρζ» Σενοδοχέον ἴστω Σταδίου τὴν ὁδὸν,
ἀριθμὸς σαρταντικῆς, ποῦ θαυμάζει πᾶς ἰδῶν.
Τρελλὰ τὰ δοματῖα του, τὸ φαγί του γιὰ σοῦ δίνει,
περιποίησις σπανία καὶ φιλοκαλίας πλούτη,
κι' ὁ πολυπειρος Βοτέας θαυμαστῶς τὸ διευθίνει,
πῶναί πρακτωρ καὶ ἴστω πλοῦτα τοῦ γνωστοῦ Χατζή-Δαούτη.

Εὐγενίας τῆς Ζωγράφου, τῆς Λογίας δεσποινίδος,
εἰσιὰ τρίτη νεωτάτων
καὶ κομψῶν διηγημάτων,
ἀνταξίον τῆς ἀβραῆς τῆς καλλιπεύς γραφίδος.

Τὸ γραφετόν τοῦ Ρωμηοῦ καὶ καλῆς πατριώτου,
ἀριθμὸς τριανταετρία, εἰς τὸν ὄρμον τοῦ Διδότου.